

Tomáš Brabec, *Klub českých turistů v letech 1888-1918*, Praha 2014

Jako vedoucí BP mi na úvod připadá úkol zhodnotit přístup pana Brabce k vyhotovení jeho závěrečné práce. Pan Brabec přišel s tématem historie KČT zcela sám, samostatně také vyhledal a zpracoval veškeré prameny a literaturu, které se mu podařilo opatřit. K práci samotné přistupoval s velkou pílí, možná v něčem až přehnanou. Tak se stalo, že téma, které zpracovával, přerostlo do velké hromady nasbíraných údajů, které se pan Brabec nechtěl vzdát, což bylo nakonec na úkor původně zamýšlených tematických okruhů a otázek práce. Autor sice chodil velmi často na konzultace, což chválím, také práci několikrát předělával k lepšímu, nicméně i po vynaložení velkého úsilí zůstalo jeho dílo na bázi představení základního vývoje a dat týkajících se KČT, získaných především z Časopisu turistů.

Přesto však pan Brabec svému tématu dal určitý řád. Jako problematiku své práce si zvolil, jak uvedl v úvodu, sepsat historii počátků KČT, která zatím, dle jeho slov, sepsána nebyla. To samo o sobě může být zcela legitimním tématem práce, proč ne, zvláště když se pod tímto úmyslem očekává působení a význam KČT v rámci dobové české společnosti a jejích snah. Pan Brabec prošel archiv KČT, veškeré publikace klubem vydané, přičemž se nakonec zaměřil na zmíněný Časopis turistů a jeho reprezentaci KČT. Práci rozdělil do několika kapitol, v nichž kombinoval chronologický a problematizující přístup. Nejprve se věnoval cílům a organizačním záležitostem klubu, aby následně popsal důležité momenty činnosti KČT, jako vznik a vývoj turistického značení, akce a výlety KČT, propagaci turistiky díky síti studentských nocleháren a zařazení turistiky do vzdělávacího systému studentů, stavební projekty KČT, kterými byly například slavné rozhledny, a také zmínil významné osobnosti, které byly členy KČT a jeho činnost podporovaly. Tuto strukturu práce považuji za zdařilou a četné informace, uvedené v jednotlivých kapitolách, za často velmi zajímavé a přínosné.

Problém však nastává, podíváme-li se na práci optikou historické kritiky a metodologie. Autor sice v úvodu hovoří o kritice pramenů, kterou teoreticky nastudoval, také představuje svůj hlavní pramen, Časopis turistů, a upozorňuje, na co je třeba si při práci s ním dávat pozor a jak ho rozebírat, nicméně v hlavní části práce již tyto připomínky neaplikuje. Zcela naopak, nechává se unášet dobovými informacemi a představuje je jako jasné, dané pravdy. Mnohokrát jsme o tom mluvili, autor se sice pokoušel o nápravu, ale již ji nedotáhl do konce.

Obdobná situace nastává s problematizací jednotlivých oddílů. Pan Brabec má sice dobrý úmysl věnovat se analýze Časopisu, pokládá si otázku, zda a jak reflektoval KČT kulturně-politické dění v Čechách a jak se do něj sám zapojil, jaké měl inspirace, zahraniční či jiné, jak byl viděn společností a jak on sám ji viděl, čím se řídila volba jednotlivých turistických tras a podobně, nicméně rozbor těchto okruhů zůstává opět nedotažen. Autor se s ním vypořádává často jednou, dvěma větami přidanými nakonec jednotlivých kapitol, které obsahují data nekriticky přejatá z pramene. Práce tak čtenáři sice přináší často cenné sesbírané informace, ale jinak nic moc o dobové společnosti nevypovídá, KČT se z ní zdá být přes všechny snahy autora jakoby vytržen z dění v české společnosti a monarchii (i přes kapitolu o první světové válce) a poněkud plochý. Jednotlivé významné osobnosti KČT jsou pak představeny jen v malých medailoncích, nikoliv jako aktéři KČT a pomyslné „spojky“ s českou kulturou a společností. Závěr rovněž nepřináší nějaké teoretičtější „objevy“ či modely fungování takového klubu, nýbrž jen rekapituluje, co už bylo uvedeno.

I přes uvedené poznámky práci k obhajobě doporučuji a hodnotím ji (s přihlédnutím k pili autora) známkou *velmi dobře (2) - dobře (3)*, dle průběhu obhajoby.

PhDr. Martina Ondo Grečenková, Dr.